

● Ertuğrul Çoban

Tövbekâr Dizeler

Güzler göçüp gitmişti, kışlar içimde yara
Kırılmış kanatları dönmeyen umutların.
Baharım matem yüklü, yazım ondan da kara
Saçları çözülecek gözümde bulutların.

Ben hiç şiir yazmadım say ki hepsi bir düştü,
Bu yüzden gözlerimi yurt edindi karanlık.
Yeryüzü parsellendi payıma kabir düştü,
Mutluluk zannettiğim serap imiş bir anlık.

Harut ile Marut'tan kalma bir bahçedeyim
Babil gecelerinde Zühre'dir beklediğim.
Sen, sihri çok görme ben canım bahşedeyim,
Her nefeste bin ahtır ömrüme eklediğim.

Istırapmış anladım gülün bülbüle nazı,
Elbette batmak için doğarmış her gün güneş.
Her kulun başka imiş bildim Aşk'a niyazı,
Her gönüle bir başka yağarmış her gün güneş.

Göklerin gözyaşıyla temizlensin şehirler,
Artık, tadın gezmesin günahkâr mezelerde.
Adına yazılmasın kuytularda şiirler,
Gel, şafak söksün artık tövbekâr dizelerde.

